

Daugelis Lietuvos gyventojų, norėdami pajvairinti savo gyvenamąsias vietas, įsirengia tvenkinėlius, kitokias vandens talpyklas. Didžiuma jų norėtų matyti šiuos vandens telkinėlius gyvus. Tokią gyvybę gali suteikti į juos suleistos įvairių rūšių žuvis. Svarbu žinoti savo vandens telkinuko vandens kokybę, pratakumą, gylį, užžėlimo vandens augalais laipsnį. Priklausomai nuo to, galima sėkmingai parinkti numatomas auginti žuvis.

Pratakūs, kietu žvirgždėtu dugnu bei šaltu švairiu vandeniui pasižymintys tvenkinėliai labai sėkmingai gali būti pritaikomi vaivorykštiniais upėtakiams auginti. Svarbu, kad juose būtų išsivysčiusi natūrali mitybinė bazė (apsiuvos, įvairūs kiti vabzdžiai, netgi varlės). Tuomet upėtakių šėrimui reikėtų minimalių sąnaudų. Be to, iš karto būtina apsispręsti, kokiam tikslui bus auginama žuvis – rekreaciniams poilsiniams ar intensyvaus auginimo tikslams, siekiant gauti kuo daugiau produkcijos. Nuo šito priklauso kiek žuvies reikia suleisti į vandens telkinuką.

Auginant vaivorykštinius upėtakius rekreaciniams tikslams, reiktų leisti po 100 vnt./ha dvivasarių žuvų, kurių svoris 80-100 g. Į tokį tvenkinuką vengtina leisti lydekas, nes tai labai sumažins v. upėtakių išėigas. Norint turėti skaidrų vandenį, kartu su upėtakiais nevertėtų leisti nei karpių nei karosų. Turintys mažesnę pratakumą, ne tokie gilūs, pasižymintys dumblėtu dugnu bei vešlia suaugusia vandens augmenija tvenkinukai labai tinka karpiams ir karosams auginti. Paprastai juose labiau įšyla vanduo. Kartu su minėtomis rūšimis, kaip papildomą žuvį, galima auginti ir lydekaite, ypač jeigu suleidžiama didesni kiekiai smulkesnių karosų. Taigi, mėgėjiškai žvejybai į tokius telkinukus verta leisti 50-100 vnt./ha dvivasarių karpių, 500 vnt./ha dvivasarių karosų, o lydekų reikėtų įleisti 50 vnt./ha (įžuvinant šių metukais).

Į dirbtinius vandens telkinėlius, kurių gylis nedidelis, paprastai nesiekiantis daugiau 2,5-3 m., dugnas labai dumblėtas, o vandens augmenija ypatingai vešli ir užima maždaug 70-80 proc. viso ploto, reikėtų leisti tik karosus ir lynus – dvivasarių karosų 500 vnt./ha, dvivasarių lynų – 500 vnt./ha.

Rekreacinei arba poilsinei žuvininkystei daug Lietuvos gyventojų gali pritaikyti turimus nuosavybėje arba nuomojamus nedidelius natūralius ežeriukus, kurie pagal mokslininkų rekomendacijas netinka intencyviai žuvininkystei, tačiau mūsų nuomone, tokie vandens telkiniai labai sėkmingai gali būti naudojami mėgėjiškai žvejybai.

1. Karšiniai ežerai. Jų gylis dažniausiai 10-12 m., bet gali būti ir gilesni. Vanduo vidutinio skaidrumo – apie 2-3 m. Dujinis režimas geras. Dugnas dumblėtas tiek pakraščiuose, tiek ir gilesnėse vietose. Litoralės zona plati, užaugusi. Vandens augmenija užima 30-71 proc. ežero ploto. Juose yra visos sąlygos gyventi karšiams, kuojoms, aukšlėms, ešeriams, raudėms,

lydekoms, lynams. Į tokius ežerus mėgėjiškai žuvininkystei vystyti galima įsileisti dvivasarių karpį – 25-50 vnt./ha, dvivasarių karosų – 50-500 vnt./ha, dvivasarių lynų – 50-500 vnt./ha, įvairiaamžių karšių – 20-40 vnt./ha, lydekų šiųmetukų – 10-50 vnt./ha.

2. Starkiniai ežerai. Šie ežerai panašūs į karšinius, tik seklesni – 4-10 m. gylio. Vandens skaidrumas ne didesnis kaip 3 m. Dugnas vietomis kietas, akmenuotas, tačiau dažniausiai dumblėtas. Šiurkščioji vandens augmenija gausesnė negu karšiniuose ežeruose. Būdingos šiems ežerams žuvys: karšis, kuoja, ešerys, aukšlė, raudė, lydeka, starkis, lynas. Tokiuose ežeruose apsimoka įžuvinti starkių šiųmetukus – 10-50 vnt./ha, lydekų šiųmetukus – 10-50 vnt./ha, dvivasarius karpį – 25-50 vnt./ha, dvivasarius karosus – 50-500 vnt./ha, dvivasarius lynus – 50-500 vnt./ha.

3. Lydekiniai ežerai. Jų gylis iki 5 m. Skaidrumas neviršija 3 m. Dažnai visas ežero plotas būna apaugęs vandens augmenija. Dugnas labai dumblėtas. Pakraščiais pasitaiko liūno. Žiemą galimas žuvų dusimas. Būdinga žuvų sudėtis: kuoja, ešerys, lydeka, lynas, karosas. Čia vertėtų įleisti lydekų šiųmetukų – 50 vnt./ha, dvivasarių karosų – 500 vnt./ha, dvivasarių lynų – 500 vnt./ha.

4. Karosiniai ežerai. Seklūs 2-3 m. gylio, baigiantys užželti ežerai. Vandens skaidrumas mažas – 1 m, aktyvioji vandens reakcija (pH) dažniausiai būna neutrali arba silpnai rūgštinė. Deguonies kiekis vandenyje svyruoja nuo 1 iki 5 mg/l. Tai mažamaisčiai ežerai. Juose gali gyventi deguonies trūkumui nejautrios žuvys: karosas, lynas, ešerys. Rekreacinei žuvininkystei vystyti tokiuose telkiniuose žuvinimui tinka tik karosai ir lynai. Dvivasarių karosų reikėtų leisti 500 vnt./ha, dvivasarių lynų – 500 vnt./ha.

Įžuvinimo sėkmė ypač priklauso nuo kruopštaus ir sąžiningo darbo atlikimo. Prieš pradedant įžuvinti atvežti polietileniniai maišai su žuvimis pirmiausiai įstatomi į vandens telkinio vandenį, kad susivienodintų temperatūros. Kiek sudėtingiau tai atlikti atvežus žuvis rezervuaruose su deguonimi (tenka kibirais semti ežero ar tvenkinio vandenį ir pilti jį į talpas su žuvimi). Paprastai vieno laipsnio skirtumui suvienodinti pakanka 10 minučių. Tai atlikus, žuvis palaipsniui paskleidžiamos po kuo didesnę telkinio plotą. Ypač dėmesingai reikia žuvinti lydekautes. Jas geriausia žuvinti netoli žolių linijos arba tarp žolių (patogiausia plaukiant valtimi), į vieną kranto linijos metrą išleidžiant ne daugiau 5 vnt.

Mūsų įžuvinimo tankiai paremti vyresniųjų amžinių grupių žuvimis. Žinoma galima į vandens telkinį išleisti minėtų žuvų lervutes, tačiau tam, kad pasiektume tokių pat rezultatų, reiks 10-100 kartų didesnių žuvų kiekių.